

Arrest

nr. 339 209 van 12 januari 2026
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 26 september 2022 dient verzoeker in België een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 november 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 14 december 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

U werd op 14 november 2023 op het CGVS gehoord van 13:30-16:30, bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, Meester L. (...), was hierbij aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtoun te zijn, u bent een moslim van soennitische stekking. U verklaart ongeveer 18,5 jaar oud te zijn en leefde in Kotkay, Narang-district, Kunar provincie. U ging niet naar school, u ging naar de moskee en studeerde daar de Qur'an. U bracht voedsel en andere inkopen van de basis van de Afghaanse Lokale Politie (ALP) naar de checkpoint van de ALP. U woonde in één huis met uw vader, moeder, 5 broers en 1 zus, en uw oom. Uw vader was lid van de Afghaanse Lokale Politie (ALP), en later van het Afghaanse Nationale Leger (ANA). Uw oom uit Kabul werkte voor het presidentieel paleis, hij regelde het transport.

In uw dorp was de veiligheidssituatie door de band genomen goed. Uw dorp was onder controle van Ataultah Haji, die pro-overheid was. Er was een basis en checkpoints van de ALP in de regio. Er gebeurden wel incidenten waarbij ALP-leden en een shopkeeper werden gedood bij een aanval van de Taliban, 5 minuten van uw huis.

U begon rond 2019 voor de ALP te werken, u kreeg dit werk via uw vader die ook lid was van de ALP. Terwijl u dit werk deed, kwamen de Taliban dit te weten. Ze stuurden brieven nadat u begon te werken waarin ze u en uw vader bedreigden en jullie aanmaanden dat jullie je werk moesten verlaten.

Op een dag hielden twee Taliban-leden u tegen bij de rivier en vertelden u dat u drugs moest steken in het eten van de leden van de ALP zodat ze flauw zouden vallen. U was bang en accepteerde dat. Ze vertelde u dan dat ze daar de volgende dag op dezelfde plaats opnieuw zouden staan om u de drugs te geven, die ze die dag niet mee hadden. Wanneer u diezelfde dag nog in de post van de ALP aankwam, vertelde u dit allemaal aan de commandant van de post. Hij vertelde u dat u het kon aannemen, en dat ze dan een valstrik zouden opzetten. De volgende dag kwamen ze met de drugs. U pakte dit aan, stapte wat verder, en toen kwamen ALP-agenten tevoorschijn om hen te arresteren. De twee mannen werden naar de gevangenis gezonden.

De Taliban stuurden dan nog meer dreigbrieven naar u en uw vader omdat ze geïrriteerd waren omwille van uw actie die tot de gevangenschap van de Taliban had geleid. Toen Kunar uiteindelijk viel door de machtsovername van de Taliban, werden die twee mannen bevrijd. U bent dan met de machtsovername vertrokken uit Afghanistan. Uw familie verhuisde daarna ook naar Chawkay.

U bent samen met uw oom die werkte voor het presidentieel paleis uit Afghanistan vertrokken rond de machtsovername van 15 augustus 2021 en bent vervolgens via Iran, waar uw oom achterbleef, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België gekomen. U heeft uw verzoek om internationale bescherming op 26 september 2022 ingediend.

U heeft ter staving van uw verzoek volgende documenten voorgelegd: uw taskara, die van uw vader, uw vaccinatiekaart, de badge van het ANA van uw vader, de badge van de ALP van uw vader, foto's van het werk van uw vader, een appreciatiecertificaat van het ANA en één van de ALP in hoofde van uw vader, documenten en foto's van uw oom, document Rode Kruis België in kader van het volgen van een inburgeringscursus.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U haalt op het Commissariaat-generaal (CGVS) aan dat u vreest gedood te zullen worden omdat u voedsel en andere inkopen naar een checkpoint van de Afghaanse Lokale Politie (ALP) bracht, omdat uw vader lid was van de ALP en het Afghaanse Nationale Leger (ANA), en omdat u twee reden van de Taliban heeft

verklikt. Daarnaast haalt uw advocaat ook aan dat u naar aanleiding van uw oom, die het transport regelde voor het presidentieel paleis, ook een risico loopt op vervolging.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan wat u beweerde aangaande uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 26 september 2022, 17 jaar oud. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelt dat u op 29 september 2022 ouder was dan 18 jaar waarbij 21.5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier dd. 13.10.2022). Uw geboortedatum werd bijgevolg van 30 september 2005 naar 1 januari 2003 bijgesteld. Uit de leeftijdsbepaling moet niet alleen besloten worden dat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind niet op u kan worden toegepast, ook geeft u door zich valselijk als een minderjarige voor te doen geen correct zicht op uw werkelijke identiteit en uw levensloop voor uw komst naar België. De vaststelling van leeftijdsfraude ondermijnt dan ook uw algemene geloofwaardigheid.

Ook onderstaande vaststellingen ondermijnen uw geloofwaardigheid.

Een eerste element is de tewerkstelling van uw vader bij de ALP en het ANA. U haalt aan dat uw vader eerst 7 jaar bij de ALP werkte, en dan ongeveer 9 maanden voor de machtsovername tot het ANA toetrad. U heeft dit echter niet geloofwaardig gemaakt.

Ten eerste, zijn tewerkstelling bij de ALP. U verklaart dat hij 7 jaar voor de ALP werkte, en dat hij zich ongeveer 9 maanden voor de machtsovername bij het ANA voegde, en dit tot de machtsovername. Er kan dus berekend worden dat uw vader zich rond 2013 voegde bij de ALP. Echter, u weet bijna niets te vertellen over diens tewerkstelling. U verklaart dat u niet weet van wanneer tot wanneer hij in dienst was, en u verschillende keren gevraagd over zijn functie en rol bij de ALP, komt u niet verder dan "Hij was gewoon een soldaat bij de ALP, hij was onder iemand anders' orders. Hij was met andere ALP'ers, ze zouden rijden van plaats tot plaats in de ranger pick-up.", en "Ze zouden de wacht houden in de checkpoint, wanneer het mijn vaders beurt was, zou hij het doen. Wanneer hij gedaan had, zou het aan iemand anders zijn, Mijn vader moest geen administratief werk doen, er was geen bureau. Ze hadden allemaal werk, en ze moesten de wacht houden." U dan gevraagd naar andere taken, komt u niet verder dan: "Als er een rapport zou zijn van buiten, dan zouden ze buiten de post patrouilleren. Soms waren ze op een plaats, en dan op een andere plaats, afhankelijk van de rapporten die ze kregen." (CGVS, p. 6).

Daarnaast heeft u geen kennis over diens training bij het ALP. U hierover gevraagd verklaart u: "Ja, hij kreeg training voordat hij bij de ALP ging, maar ik weet niet hoe lang het was, was het voor een dag of een aantal dagen? Ik weet het niet," (CGVS, p. 7). Er kan toch verwacht worden dat u hierover meer informatie zou hebben. U verklaart nog contact te hebben met uw moeder, de nacht voor het onderhoud nog. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aan uw moeder de nodige vragen zou stellen om u te informeren over de details van het werk van uw vader, zeker gezien dit de basis vormt van uw verzoek om internationale bescherming. Het enige dat u kan vertellen is dat uw vader in verschillende checkpoints in het district van Narang werkte ("C...] Mijn vader werkte in Narang. Hij werkte in verschillende checkpoints in Kunar. Ze lieten hem bij één werken voor een maand, en dan een andere voor een maand, etc." - opnieuw een vage verklaring, en dat hij een man genaamd H. B. (...) oppikte en wegbracht na een aanval van de Taliban al weet u niet wanneer dit gebeurde (CGVS, p. 3, 6, 9). Door uw vage en weinig gedetailleerde verklaringen heeft u het niet geloofwaardig gemaakt dat uw vader werkte voor de ALP gedurende 7 jaar. Immers, er kan toch verwacht worden dat u veel meer informatie hierover zou hebben, niet alleen omdat het een periode van 7 jaar betreft, maar ook omdat u zelf verklaart voor de ALP te hebben gewerkt. U zou dan toch ook een zeer goede kennis moeten hebben over de inhoud van het werk van uw vader in dezelfde overheidsdienst van het naburig district. Dat u dus zo weinig weet te vertellen, maakt dan ook dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over zijn werk als ALP-agent.

Ten tweede, zijn tewerkstelling bij het ANA. U verklaart dat uw vader, samen met de ALP (in het algemeen), naar het ANA overging ongeveer 9 maanden voor de machtsovername. Er kan hier echter geen geloof aan worden gehecht gezien u verklaart dat dit voortvloeide uit zijn beroep bij de ALP, iets dat in de eerste plaats al niet geloofwaardig werd bevonden (CGVS, p. 5). Daarnaast moet worden opgemerkt dat de badge die u voorlegde om het beroep van uw vader te staven, frauduleus is. Op de voorkant van de badge staat geschreven dat uw vader soldaat ("sarbaaz") is. Echter, op de achterkant van de badge staat geschreven dat hij een onderofficier (NonCommissioned Officer - NCO) is, namelijk Sergeant ("SGT"). Dit is een grote tegenstrijdigheid, en kan niet het gevolg zijn van een onschuldige typefout. Onder "SGT" staat namelijk "Geneva Convention Catagory [sic.] I".

Categorie II slaat namelijk op de rangen "Sergeanten en andere onderofficieren" (International Humanitarian Law Databases, Article 60 - Advances in pay, via [IHL Treaties - Geneva Convention \(III\) on Prisoners of War, 1949 - Article 60](#)

Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Op de voorkant staat dus, en zoals reeds werd opgemerkt, "soldaat" ("sarbaaz") geschreven, net zoals op het certificaat dat u voorlegt. Daarnaast is ook de datum verkeerd: op de voorkant van de badge staat dat de badge geldig is tot "23/08/1402", wat gelijk staat aan 14/11/2023. Op de achterkant van de badge staat er echter 14 november 2021 (documenten 4, 7). U geconfronteerd met deze discrepanties, kan u geen relevant antwoord geven: "Is de rang op de voorkant minder dan die op de achterkant? Ik weet niet, maar misschien stopt het op die datum, en misschien ging hij de nieuwe rang van sergeant krijgen wanneer de badge zou vervallen. Een vriend zei dat ik moest zeggen dat dit de vervaldatum is." (CGVS, p. 14). Er kan dus geen geloof worden gehecht dat uw vader bij het ANA diende.

Deze appreciatie wordt nog verder onderstreept door uw gebrek aan kennis over de inhoud van diens functie bij het ANA. U kan wel zeggen dat uw vader in het 201 Selab-korps was, maar u dan gevraagd in welk bataljon en welke compagnie hij was, geeft u aan hier niets over te weten: "Ik begrijp het niet," en "Dus ze hadden een basis daar in Lamatak. Dat is waar mijn vader en andere mannen waren gestationeerd. Toen ze veranderden naar het leger, bleven ze daar in Lamatak, ze veranderden nooit," (CGVS, p. 6-7). Er kan toch wel verwacht worden dat u daar van op de hoogte zou zijn. Dit is deel van de meest fundamentele informatie over een dienst bij de ANA. Dat u dus geen informatie hierover heeft, bevestigt dan ook de appreciatie dat het werk van uw vader niet geloofwaardig is.

Een tweede element is uw werk voor de ALP als 'vervoerder' van voedsel etc. van de basis naar de post. U verklaart dat u dit werk van ongeveer 2019 deed tot 1 jaar voor de machtsovername, nadat de basis werd opgeblazen.

Ten eerste is uw werk niet geloofwaardig omdat u dit linkt aan het beroep van uw vader, een gegeven dat in de eerste plaats al niet geloofwaardig werd bevonden: "Ik weet het niet waarom ze de persoon veranderden, maar de commandant van de checkpoint vroeg hem om iemand te zoeken die de job voor hun kon doen. Mijn vader zei dan omdat ik niet naar school ging, het beter was dan om zo te werken." (CGVS, p. 5). Gezien het beroep van uw vader niet geloofwaardig is (zie supra), kan er ook niet worden geloofd dat de commandant van de checkpoint uw vader specifiek vroeg om iemand te zoeken om dit werk te doen.

Daarnaast is het ook niet aannemelijk dat de ALP systematisch beroep zouden doen op een buitenstaander om voedsel naar een checkpost te brengen, terwijl ze in de checkpost met 25 à 30 ALP-leden waren, en in de ALP-basis met zoveel, dat u ze niet eens kon tellen: "Er waren ongeveer 25 à 30 jongens daar in de checkpoint." en "Er waren er zoveel, ik kon ze niet eens tellen, ze waren met zoveel." U gevraagd waarom net u (als buitenstaander) werd gekozen, en niet gewoon een aantal personen in de basis zelf, kan u dan ook geen relevant antwoord geven, u geeft maar vaag en hypothetisch aan dat het misschien was omdat ze schrik hadden: "Wel, ik weet niet waarom ze het deden, maar ik denk dat ze misschien schrik hadden, dat iemand die naar boven of naar beneden zou gaan, het zou een gevaar zijn, omdat het een droge stroom was op de weg, alles kon gebeuren op de weg." (CGVS, p. 7). Deze verklaringen overtuigen niet waarom u specifiek zou zijn gekozen door de ALP en doen verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Een derde element is de vervolging omwille van uw werk. U verklaart dat u en uw vader al werden bedreigd door de Taliban omwille van jullie werk. Op een dag werd u ook tegengehouden door twee Taliban-leden die wouden dat u iets in het eten mengde van de agenten in de ALP-post. U vertelde dit aan de commandant van de post, en vervolgens werd een valstrik voorbereid, werden die twee leden gearresteerd en naar de gevangenis gestuurd. Daarna namen de bedreigingen toe.

Ten eerste kan worden gesteld dat de vervolging naar u en uw vader toe niet geloofwaardig is, omdat jullie werk al niet geloofwaardig wordt geacht (zie supra).

Ten tweede zijn uw verklaringen met betrekking tot het incident met de drugs ook ongeloofwaardig. U verklaart dat de Taliban u een eerste keer aanspraken en u vertelden drugs te mengen in het voedsel van de checkpost. Vervolgens zouden ze u gewoon laten doorgaan naar de checkpost, terwijl ze plaats en datum afspreken met u: "Ze zeiden mij dat 'morgen' ze mij daar op dezelfde plaats zouden zien, en dan de drugs zouden geven. Ze hadden het niet bij hen de eerste keer, want anders zouden ze het mij dan al hebben gegeven. [...]" (CGVS, p. 12). Dat u verklaart dat de Taliban zo naïef zouden zijn dat ze u eerst en vooral naar de post laten gaan (met het risico dat u ze zou verklikken bij de commandant), maar ook nog eens de plaats en de datum zouden geven voor een tweede ontmoeting, is helemaal niet geloofwaardig. Door zo'n actie zouden ze zich enkel blootstellen aan verklikking en bijgevolg arrestatie, waardoor hun hele opzet zou mislukken.

Ten derde is het niet geloofwaardig dat de Taliban u en uw vader in de periode tussen de start van uw werk en het incident met de drugs al begonnen te bedreigen, en nog méér na het incident met de drugs ("Ja, we kregen nog andere brieven na het incident, en de twee mensen die gearresteerd werden door mij, daardoor waren ze nog meer geïrriteerd, en dat is waarom ze ons nog méér brieven zonden."), maar dat er vervolgens gedurende meer dan een jaar geen gevolg is gegeven aan die bedreigingen (CGVS, p. 13).

U verklaart dat u ongeveer een jaar voor de machtsovername stopte met dit werk: "Ik moest een pauze nemen, omdat de Taliban de basis van Babur hadden opgeblazen. In de ochtend hoorde ik dat de basis opgeblazen was door de Taliban." en "Het was ongeveer 1 jaar voor de machtsovername. Het is nog steeds daar, het ligt daar nog steeds in ruïne." In die periode was u dan thuis en was u bezig met de schapen (CGVS, p. 8).

U verklaart daarnaast dat de Taliban op de hoogte waren van uw identiteit en woonplaats, aangezien de dreigbrieven namelijk niet alleen bij de moskee werden achtergelaten, maar ook aan uw deur: "Ze zouden het of aan de imam van de moskee geven, of ze lieten het aan de deur van de moskee, of ze lieten het aan onze deur. De moskee is maar 5 minuten van ons huis.", "Ze zouden ons brieven sturen, ze gaven het ervoor al aan de Mullah, of lieten het aan de deur van de moskee, of aan die van het huis. [...]" U gevraagd over de inhoud van de bedreigingen, verklaart u: "Toen mijn vader het zou vinden, zou hij het in het vuur leggen en verbranden. Ik kon niet begrijpen wat er precies stond in de brieven, maar het was duidelijk dat ze mijn vader bedreigden zijn werk te verlaten, en dat ze mij zeiden dat ik mijn werk ook moest verlaten." (CGVS, p. 10, 13).

Het is dus duidelijk dat de Taliban wisten wie u was, waar u woonde, wat uw werk was, en dat u betrokken zou zijn bij de arrestatie van de twee Taliban-leden. Dat u dan verklaart dat er niets meer verder is gebeurd na het incident met die twee leden ("Nee, niets meer gebeurde na het incident, enkel brieven. Ik moest vertrekken omdat Kunar helemaal viel, en het was nu hun overheid."; CGVS, p. 13) is dan ook helemaal niet geloofwaardig. Er kan toch verwacht worden, wanneer de Taliban merken dat u én geen gehoor geeft aan hun dreigementen, én dat u ervoor heeft gezorgd dat twee van hun leden in de gevangenis zijn terechtgekomen, dat ze enige vorm van actie zouden ondernemen. U vertelt dan: Maar de overheid had de macht in ons district, ze waren machtig, en die mensen konden niet naar ons komen. Ze konden ons huis niet vernietigen of andere dingen doen.", maar u verklaart ook tegelijk dat er een incident met de Taliban gebeurde op 5 minuten van uw huis, en dat ze bij uw deur brieven konden plaatsen (CGVS, p. 9, 13). Deze verklaringen tonen dus aan dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de vervolging.

Dat u dus verklaart dat de Taliban u bedreigde omwille van uw tewerkstelling, deze van uw vader, en de arrestatie van twee van hun leden, maar dat ze dan minstens één jaar geen enkele actie hebben ondernomen behalve het sturen van vele dreigbrieven, is dan ook niet geloofwaardig.

Een vierde element is het beroep van uw oom. U gevraagd of dit gelinkt is aan uw reden tot vertrek uit Afghanistan, verklaart u: "Wel, ik bracht ze (i.e. foto's) gewoon voor u om te tonen dat we met de overheid waren, we steunden de overheid, dat we niet met de Taliban waren. Er was een probleem voor hem, waardoor hij het land moest verlaten." (CGVS, p. 12). Gezien uw advocaat het wel aanhaalt, wordt dit hieronder besproken.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw oom gevlucht is (CGVS, p. 12).

Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problematische situatie van uw oom plausibel is.

Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de Taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde

aannemelijk te maken. U gevraagd of u of uw familie ooit problemen hebben gekend voor uw eigen incident, verklaart u dat dit niet het geval is (CGVS, p. 8-9). Verder haalt u ook geen problemen aan tijdens de rest van het interview naar aanleiding van het profiel van uw oom. U toont dan ook niet aan dat u in geval van terugkeer omwille van hem wél zou worden vervolgd.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Volledigheidshalve merkt het CGVS het volgende op met betrekking tot de door u neergelegde documenten (zie map documenten - documenten 1-10).

Uw taskara, die van uw vader, uw vaccinatiekaart, en de documenten in hoofde van uw oom, het attest van het Rode Kruis (documenten 1-3, 9, 10) zijn documenten die betrekking hebben op jullie identiteit en het gegeven dat u hier een inburgeringscursus heeft gevolgd, elementen die hier niet ter discussie hoeven te staan. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten, op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. De foto's van uw vader (document 6) die u neerlegt, geven slechts een bepaald beeld weer, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin de foto's werden genomen en vormen geen bewijs van uw ingeroepen problemen. Aansluitend hierop dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (al dan niet origineel), kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van de badges en de certificaten (documenten 4-8) bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). De door u neergelegde stukken vermogen dan ook geen ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke

regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties

zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig

heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M' Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M' Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de

machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont

enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden, doch u blijft hier in gebreke. Met betrekking tot het document van het Rode Kruis werd u gevraagd hierover uitleg te geven. U verklaart dan: "Het is over oriëntatie hier in België, het praatte over de wet van België. Ze pakten ons naar het parlement, en we stapten daar rond. [...]" (CGVS, p. 11). Op het einde van het interview u gevraagd over uw leven in België, verklaart u: "Het is goed hier, ik ben gelukkig."; "Ik werk hier. In het begin werkte ik in een peperfabriek, nu werk ik in een restaurant, maar dat is maar 2 à 3 dagen per week. Het is in de buurt van het centrum. Ik heb 10 vrije dagen." U gevraagd of u nog iets te zeggen heeft over uw leven in België, verklaart u: "Nee, niet echt. Ik wil studeren hier, ik wil hier een onderwijs krijgen, maar eerst moet ik documenten van België krijgen, en dan kan ik pas gaan en studeren" (CGVS, p. 15). U bracht gezien bovenstaande geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt dat verzoeker kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht.

Verzoeker betoogt als volgt:

"De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd ; verzoeker kan het hier niet mee eens zijn:
[...]"

Verzoeker betwist dat hij een misleidende intentie zou gehad hebben. Hij heeft zijn originele taskara en vaccinatiekaart neergelegd; hij kan niet gehouden worden voor de wijze waarop deze documenten in Afghanistan worden opgesteld, maar kon er dus wel terecht van uitgaan dat dit klopte. Dit kan niet worden aangehaald als een element dat de algemene geloofwaardigheid ondermijnt.

[...]

Verzoeker merkt op dat hij hier ondervraagd wordt over de functie van zijn vader, en dat hij in se niet kan gehouden worden voor het gebrek aan communicatie dat zijn vader hieromtrent beoefende; dit is trouwens niet zo vreemd als de bestreden beslissing laat uitschijnen maar moet begrepen worden in de algemene cultuur en de specifieke onveiligheidssituatie met zeer moeilijke arbeidsomstandigheden. Dit verklaart ook waarom men zich inderdaad niet met zekerheid kan baseren op een aantal documenten, die geregeld opgesteld zijn in bedenkelijke taal, maar hiervoor niettemin niet minder echt zijn.

Zo is het immers wel pertinent dat verzoeker hier wijst op de integratie van zijn vader als ALP bij het ANA, hetgeen inderdaad plausibel is, maar men kan zich inderdaad ook goed inbeelden dat dit qua logistiek en documenten niet helemaal feilloos is gelopen.

De these dat de tewerkstelling van verzoekers' vader niet geloofwaardig is, kan niet worden aanvaard op basis van de aangehaalde subjectieve en gebrekkige motivering.

Verzoeker benadrukt dat hij een originele badge heeft neergelegd.

[...]

Verzoeker verwijst nogmaals naar het feit dat de eerdere hypothese niet kan aanvaard worden; de tewerkstelling van verzoekers vader list inderdaad aan de basis van het feit dat hij hierdoor ook "een klus" kreeg; dit alles moet steeds in de context begrepen worden. Verzoeker kan ook geen inzicht hebben in de redenen waarom hij deze taak mocht uitoefenen maar anderzijds is net niet helemaal onlogisch dat men uit praktische en veiligheidsoverwegingen hun eigen personeel liever niet met die logistiek wilden belasten.

[...]

Verzoeker bevestigt zijn verklaringen die moeten begrepen worden in de algemene context in een periode waar de overheid inderdaad nog de macht had.

Het is duidelijk dat verzoeker hoe dan ook, om reden van een samenspel van feiten en elementen, bij de machtsovername niet langer in het land kon blijven omdat hij nergens meer veilig was voor de Taliban die van toen af overal de macht namen. Vroeg of laat zou hij dus gevat worden.

[...]

Verzoeker betwist deze "afhandeling" van het probleem totaal.

De bestreden beslissing betwist de problemen van zijn oom niet, maar stelt dat dit voor verzoeker geen reden is, omdat hij in het verleden geen problemen kendo omwille van dit profiel.

Dit is uiteraard onvoldoende; zoals verzoeker al aangaf, had de overheid de macht in zijn regio tot aan de val. Het spreekt voor zich dat hij dus hoe dan ook niet zomaar kon aangesproken worden, mocht het destijds al bekend zijn geweest, aangezien de oom in Kabul werkte...

Intussen, zijn de Taliban aan de macht en hebben zij alle lijsten nagetrokken. De oom is zoals gezegd, gevlucht.

Het spreekt voor zich dat de toestand in geval van terugkeer niet kan beoordeeld worden op een situatie zoals die bestond voor de val, hetgeen de commissaris generaal klaarblijkelijk wel heeft gedaan; dit is een beoordelingsfout.

Er is onvoldoende informatie omtrent de gevolgen die dit in concrete kan hebben, want heel veel gebeurd nu in het geheim, in tegenstelling tot de tijd toen de voormalige overheid aan de macht was. Het is echter volkomen normaal, op basis van ervaringen uit het verleden dat er na een machtsovername represailles zijn, vaak ook onterecht en dat dit ook vaak zijn uitwerking kent nav de "gezindheid" van een hele familie. Het is precies deze "gezindheid" die hier onderschat wordt als een mogelijke reden tot vervolging.

[...]

Verzoeker vestigt de aandacht op zijn medewerking en het feit dat hij al deze stukken heeft voorgelegd voor het onderzoek van zijn VIB. Hij vraagt de Raad om deze stukken nogmaals te onderzoeken en er rekening mee te houden, in plaats van ze zomaar af te wijzen op grond van algemene formules.

Verzoeker wijst hier naar de regels inzake bewijslast en de samenwerkingsplicht die geldt in het kader van de nood aan bescherming en het feit dat noch de Commissaris-generaal, noch de Raad, een opdracht hebben om de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag te bewijzen, maar wel degelijk alle feitelijke en juridische elementen te verzamelen en met kennis van zaken te oordelen of er daadwerkelijk nood is aan internationale bescherming.

[...]

Verzoeker behoudt zich het recht voor om hierop terug te komen in de loop van de procedure rekening houdend met de evoluerende situatie inzake.

[...]

Verzoeker wijst in het bijzonder op het gebrek aan bescherming dat hoe dan ook door het de-facto Taliban regime geboden wordt inzake deze situatie van sociaal-economische deprivatie, dat niet in staat is hieraan tegemoet te komen, gelet op het feit dat het hier om een "falende staat" gaat, die trouwens niet erkend wordt in het internationaal rechtsverkeer.

Hoe dan ook, is verzoeker van mening dat daarin duidelijk wordt gemaakt dat precare leefomstandigheden die het gevolg zijn van het handelen of nalaten van actoren aanleiding geven tot het vaststellen van een risico op schending van artikel 3 EVRM wanneer er een reëel risico (normale drempel) bestaat dat verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting (er wordt niet verwezen naar medische voorzieningen).

Lezing van de considerans 6.4.2. leert ons dat de Raad aanneemt dat er verschillende actoren verantwoordelijk zijn, o.a. buitenlandse staten en organisaties, die volgens verzoeker eveneens begrepen zijn in "onder meer"...

De zogenaamde kernvraag die de Raad zich stelt "of de huidige algemene precare socio-economische omstandigheden en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 Vw, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, ..., waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) Vw"

Verzoeker verwijst naar het meest recente rapport van 5 december 2023 : Country of Origin Information: Afghanistan - Country Focus (europa.eu)

Dat spreekt over een deterioratie van mensenrechten en van de socio-economische omstandigheden.

Precies hier knelt het schoentje : in casu heeft de bestreden beslissing (en het gehoor) op geen enkele wijze onderzocht in welke socio-economische situatie verzoeker zou terecht komen in geval van terugkeer.

Verzoeker stelt tenslotte vast dat de Raad in het kader van mogelijke toepassing van artikel 48/4, §2, b) enkele verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie, maar nalaat in te gaan op wat wellicht nog essentiëler is, namelijk de mogelijke schendingen van de meest fundamentele mensenrechten, zoals inderdaad het recht op leven, het verbod op onmenselijke en vernederende behandelingen, en/of foltering en minstens enkele zeer fundamentele mensenrechten en een minimum aan veiligheid, en dit gelet op het feit dat de de facto regering van de Taliban de vorige grondwet heeft opgeschort en de sharia toepast (zoals door de Raad uitgebreider uiteengezet op o.a. arrest nr. 278 654 p. 24-26).

De Raad heeft zelf gewezen op tegelijk de "willekeur" en de wreedheid waarmee dit de-facto regime optreedt.

Het de facto Taliban regime faalt op alle terreinen maar vooral inzake het garanderen van een minimum veiligheid en respect voor de meest fundamentele mensenrechten, en het bewijs daarvan dient niet eens geleverd te worden. nu de internationale gemeenschap dit precies als reden naar voren schuift om het regime niet te erkennen...

Op dit "terrein" is er oog geen enkele discussie mbt tot de actor van ernstige schade.

In feite dwingt zich onvermijdelijk het besluit op dat eenieder die wordt blootgesteld aan dit de-facto regime een reëel risico loopt op onmenselijke en ontorende behandeling.

In deze context verwijst verzoeker dan weer naar de bevindingen zoals aangeklaagd in het recente verslag van 5/3/2023 Afghanistan: UN Human Rights Council must address Taliban's ongoing 'relentless abuses' - Amnesty International

[...]

Hoe dan ook besluit de Raad dat het werkelijke gevaar voor vervolging zich in se niet situeert in hoofde van de persoon maar wel in hoofde van het regime dat hem een godsdienstige of politieke overtuiging kan toedichten.

Ook op dit vlak is er te weinig objectieve, verifieerbare informatie voorhanden om het standpunt van "de Taliban" te kunnen bepalen.

De Raad minimaliseert echter het feit dat in hoofde van de Taliban een persoon die terugkeert uit het westen als een "afvallige" kan beschouwd worden wegens "gecorrumpert" door Westerse normen en waarden of bespreekt dit topic niet vanuit die interpretatie.

Alhoewel er slechts sporadische rapporteringen gebeuren met betrekking tot de handhaving door het de facto regime van de sharia wetgeving hoeft het geen betoog dat deze regelrecht indruist tegen de Europese normen en waarden.

Lezing van considerans 6.3.2.5 van het arrest nr. 278 653 van 13 oktober 2022 of nog considerans 2.3.4. van arrest nr. 278 654 van 12 oktober 2022 toont aan dat de Raad ernstige vragen stelt bij de rechtshandhaving en de willekeur die door het de facto regime wordt uitgerold.

Er is bijna geen informatie over personen die uit het Westen zijn teruggekeerd maar er wordt wel bevestigd dat het vrij voor de hand liggend is dat iemand die terugkeert hoe dan ook als dusdanig wordt herkend.

Er wordt hoe dan ook bevestigd dat de bronnen aangeven "dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd".

De stelling dat niet in het algemeen kan worden gesteld dat Afghanen die terugkeren uit Europa louter omwille van een verblijf in Europa een risico lopen is dan ook voorbarig bovendien en in deze "stelling" wordt trouwens niet verwezen naar de "verwesterde Afghanen" maar naar het louter geografische element van de verplaatsing/terugkeer.

(terugkeerder).

Bovendien maakt verzoeker zich mbt tot de landeninformatie de analyse eigen zoals gedaan op p. 19-23 "1.3.3. de bewijswaarde van de landeninformatie aan de basis van de beoordeling van terugkeer uit Europa" NANSEN NOTE 3-22 (nansen-refugee.be)

Op zich is het derhalve niet zo moeilijk om tot het besluit te komen dat in principe elke persoon die terugkeert uit het westen, een risico loopt, dat uiteraard nog verhoogt als hij/zij uiterlijke tekenen vertoont en ideeën aanhangt en verkondigt die een veruitwendiging zijn van die normen en waarden,- al is dat geen noodzakelijke voorwaarde.

In die mate dat "verwestering" duidt op een cultureel, politiek/maatschappelijk en religieus gegeven, wat verzoeker verdedigt, is het logisch en derhalve afdoende bewezen dat personen die terugkeren uit het westen door de Taliban als vijanden van het regime worden beschouwd omdat zij per definitie immers "bevuild" zijn door de westerse waarden en normen die door het de facto regime bestreden werden in het verleden en ook nu.

Aangezien het in de eerste plaats gaat om een vermeende religieuze en politieke overtuiging die door de actor van vervolging aan de betrokkene wordt toegeschreven, is het van minder belang dat verzoeker zelf een politieke of religieuze boodschap verkondigt dan wel door een bepaald gedrag uiting geeft aan bepaalde ideeën of overtuigingen aangezien de betrokkene in Afghanistan per definitie wel als afvallige kan gezien worden;

Het spreekt voor zich dat personen die beslist hebben om naar het Westen te gaan/vluchten, per definitie een gebied dat als anti islamitisch en van "de ongelovigen" wordt beschouwd, in de ogen van het de facto Talibanregime afvalligen zijn.

Anderzijds stelt verzoeker zich op het standpunt dat hij in geval van terugkeer, in elk geval zo zal opgemerkt worden en negatief gepercipieerd zal worden en dit temeer daar hij niet meer de persoon is die hij in Afghanistan was, maar onderweg en nu naar aanleiding van een lange reisweg en een verblijf in België, een persoonlijke ontwikkeling heeft doorgemaakt. Hij wijst op de opleidingen die hij heeft gevolgd, en de tewerkstelling die hij heeft, waardoor hij voluit deelneemt aan het maatschappelijk leven (restaurant).

Met betrekking tot deze -mogelijke-vervolgingsgrond verwijst verzoeker naar de richtlijnen van UNHCR van 9/2/2022 waar deze inderdaad uit voorzorg en voorzichtigheid formuleert dat de situatie te onvoorspelbaar is om met zekerheid te kunnen vaststellen " dat iemand geen internationale bescherming nodig heeft. "

Om al deze redenen, vraagt verzoeker hem alsnog het statuut van vluchteling te willen toekennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek in het licht van de middelen en de eventuele bijkomende verklaringen."

3. Aanvullende nota's

Op 29 oktober 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt en waarin gerefereerd wordt aan volgende rapporten (met verwijzing naar de respectievelijke weblinks):

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban", 14 december 2023; In dit rapport wordt uitgebreid geciteerd uit en gebruik gemaakt van informatie afkomstig uit het "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, gepubliceerd in maart 2022 en in juni 2023, telkens met url-verwijzing in de voetnoot;
- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments", 2 februari 2024;
- EUAA "Afghanistan Country Focus", november 2024;
- SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad, februari 2025.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging

behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden: "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. In de bestreden beslissing wordt het asielrelaas van verzoeker als volgt samengevat:

"U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtoun te zijn, u bent een moslim van soennitische strekking. U verklaart ongeveer 18,5 jaar oud te zijn en leefde in Kotkay, Narang-district, Kunar provincie. U ging niet naar school, u ging naar de moskee en studeerde daar de Qur'an. U bracht voedsel en andere inkopen van de basis van de Afghaanse Lokale Politie (ALP) naar de checkpost van de ALP. U woonde in één huls met uw vader, moeder, 5 broers en 1 zus, en uw oom. Uw vader was lid van de Afghaanse Lokale Politie (ALP), en later van het Afghaanse Nationale Leger (ANA). Uw oom uit Kabul werkte voor het presidentieel paleis, hij regelde het transport.

In uw dorp was de veiligheidssituatie door de band genomen goed. Uw dorp was onder controle van Ataultah Haji, die pro-overheid was. Er was een basis en checkposts van de ALP in de regio. Er gebeurden wel incidenten waarbij ALP-leden en een shopkeeper werden gedood bij een aanval van de Taliban, 5 minuten van uw huis.

U begon rond 2019 voor de ALP te werken, u kreeg dit werk via uw vader die ook lid was van de ALP. Terwijl u dit werk deed, kwamen de Taliban dit te weten. Ze stuurden brieven nadat u begon te werken waarin ze u en uw vader bedreigden en jullie aanmaanden dat jullie je werk moesten verlaten.

Op een dag hielden twee Taliban-leden u tegen bij de rivier en vertelden u dat u drugs moest steken in het eten van de leden van de ALP zodat ze flauw zouden vallen. U was bang en accepteerde dat. Ze vertelde u dan dat ze daar de volgende dag op dezelfde plaats opnieuw zouden staan om u de drugs te geven, die ze die dag niet mee hadden. Wanneer u diezelfde dag nog in de post van de ALP aankwam, vertelde u dit allemaal aan de commandant van de post. Hij vertelde u dat u het kon aannemen, en dat ze dan een valstrik zouden opzetten. De volgende dag kwamen ze met de drugs. U pakte dit aan, stapte wat verder, en toen kwamen ALP-agenten tevoorschijn om hen te arresteren. De twee mannen werden naar de gevangenis gezonden.

De Taliban stuurden dan nog meer dreigbrieven naar u en uw vader omdat ze geïrriteerd waren omwille van uw actie die tot de gevangenschap van de Taliban had geleid. Toen Kunar uiteindelijk viel door de machtsovername van de Taliban, werden die twee mannen bevrijd. U bent dan met de machtsovername vertrokken uit Afghanistan. Uw familie verhuisde daarna ook naar Chawkay.

U bent samen met uw oom die werkte voor het presidentieel paleis uit Afghanistan vertrokken rond de machtsovername van 15 augustus 2021 en bent vervolgens via Iran, waar uw oom achterbleef, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België gekomen. U heeft uw verzoek om internationale bescherming op 26 september 2022 ingediend."

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker expliciet deze feitenweergave te bevestigen. Deze vaststellingen worden door de verzoeker dan ook niet betwist.

5.2. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Artikel 1, (A) 2 van het Vluchtelingenverdrag bepaalt het volgende:

*"Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:
[...]*

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert."

Verzoeker betwist dat hij een misleidende intentie zou hebben gehad, hij benadrukt dat hij zijn originele taskara en vaccinatiekaart heeft neergelegd en hij niet verantwoordelijk kan gehouden worden voor de wijze waarop deze documenten in Afghanistan worden opgesteld, maar hij er dus wel terecht van kon uitgaan dat dit klopte en dit niet kan worden aangehaald als een element dat de algemene geloofwaardigheid ondermijnt.

Verzoeker viseert volgend motief uit de bestreden beslissing:

"Vooreerst moet erop gewezen worden dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan wat u beweerde aangaande uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 26 september 2022, 17 jaar oud. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelt dat u op 29 september 2022 ouder was dan 18 jaar waarbij 21.5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier dd. 13.10.2022). Uw geboortedatum werd bijgevolg van 30 september 2005 naar 1 januari 2003 bijgesteld. Uit de leeftijdsbepaling moet niet alleen besloten worden dat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind niet op u kan worden toegepast, ook geeft u door zich valselyk als een minderjarige voor te doen geen correct zicht op uw werkelijke identiteit en uw levensloop voor uw komst naar België. De vaststelling van leeftijdsfraude ondermijnt dan ook uw algemene geloofwaardigheid."

Daargelaten de vraag of verzoeker het CGVS bewust heeft trachten te misleiden omtrent zijn identiteit wordt erop gewezen dat de hierna volgende vaststellingen reeds volstaan om te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker.

Verzoeker betoogt dat de these dat de tewerkstelling van zijn vader niet geloofwaardig is, niet kan worden aanvaard op basis van de aangehaalde subjectieve en gebrekkige motivering.

Verzoeker viseert door middel van zijn betoog volgende motieven uit de bestreden beslissing:

"Ook onderstaande vaststellingen ondermijnen uw geloofwaardigheid.

Een eerste element is de tewerkstelling van uw vader bij de ALP en het ANA. U haalt aan dat uw vader eerst 7 jaar bij de ALP werkte, en dan ongeveer 9 maanden voor de machtsovername tot het ANA toetrad. U heeft dit echter niet geloofwaardig gemaakt.

Ten eerste, zijn tewerkstelling bij de ALP. U verklaart dat hij 7 jaar voor de ALP werkte, en dat hij zich ongeveer 9 maanden voor de machtsovername bij het ANA voegde, en dit tot de machtsovername. Er kan dus berekend worden dat uw vader zich rond 2013 voegde bij de ALP. Echter, u weet bijna niets te vertellen over diens tewerkstelling. U verklaart dat u niet weet van wanneer tot wanneer hij in dienst was, en u verschillende keren gevraagd over zijn functie en rol bij de ALP, komt u niet verder dan "Hij was gewoon een soldaat bij de ALP, hij was onder iemand anders' orders. Hij was met andere ALP'ers, ze zouden rijden van plaats tot plaats in de ranger pick-up.", en "Ze zouden de wacht houden in de checkpoint, wanneer het mijn vaders beurt was, zou hij het doen. Wanneer hij gedaan had, zou het aan iemand anders zijn, Mijn vader moest geen administratief werk doen, er was geen bureau. Ze hadden allemaal werk, en ze moesten de wacht houden." U dan gevraagd naar andere taken, komt u niet verder dan: "Als er een rapport zou zijn van buiten, dan zouden ze buiten de post patrouilleren. Soms waren ze op een plaats, en dan op een andere plaats, afhankelijk van de rapporten die ze kregen." (CGVS, p. 6).

Daarnaast heeft u geen kennis over diens training bij het ALP. U hierover gevraagd verklaart u: "Ja, hij kreeg training voordat hij bij de ALP ging, maar ik weet niet hoe lang het was, was het voor een dag of een aantal dagen? Ik weet het niet," (CGVS, p. 7). Er kan toch verwacht worden dat u hierover meer informatie zou hebben. U verklaart nog contact te hebben met uw moeder, de nacht voor het onderhoud nog. Er kan

bijgevolg verwacht worden dat u aan uw moeder de nodige vragen zou stellen om u te informeren over de details van het werk van uw vader, zeker gezien dit de basis vormt van uw verzoek om internationale bescherming. Het enige dat u kan vertellen is dat uw vader in verschillende checkpoints in het district van Narang werkte ("C...] Mijn vader werkte in Narang. Hij werkte in verschillende checkpoints in Kunar. Ze lieten hem bij één werken voor een maand, en dan een andere voor een maand, etc." - opnieuw een vage verklaring, en dat hij een man genaamd H. B. (...) oppikte en wegbracht na een aanval van de Taliban al weet u niet wanneer dit gebeurde (CGVS, p. 3, 6, 9). Door uw vage en weinig gedetailleerde verklaringen heeft u het niet geloofwaardig gemaakt dat uw vader werkte voor de ALP gedurende 7 jaar. Immers, er kan toch verwacht worden dat u veel meer informatie hierover zou hebben, niet alleen omdat het een periode van 7 jaar betreft, maar ook omdat u zelf verklaart voor de ALP te hebben gewerkt. U zou dan toch ook een zeer goede kennis moeten hebben over de inhoud van het werk van uw vader in dezelfde overheidsdienst van het naburig district. Dat u dus zo weinig weet te vertellen, maakt dan ook dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over zijn werk als ALP-agent.

Ten tweede, zijn tewerkstelling bij het ANA. U verklaart dat uw vader, samen met de ALP (in het algemeen), naar het ANA overging ongeveer 9 maanden voor de machtsovername. Er kan hier echter geen geloof aan worden gehecht gezien u verklaart dat dit voortvloeide uit zijn beroep bij de ALP, iets dat in de eerste plaats al niet geloofwaardig werd bevonden (CGVS, p. 5). Daarnaast moet worden opgemerkt dat de badge die u voorlegde om het beroep van uw vader te staven, frauduleus is. Op de voorkant van de badge staat geschreven dat uw vader soldaat ("sarbaaz") is. Echter, op de achterkant van de badge staat geschreven dat hij een onderofficier (NonCommissioned Officer - NCO) is, namelijk Sergeant ("SGT"). Dit is een grote tegenstrijdigheid, en kan niet het gevolg zijn van een onschuldige typefout. Onder "SGT" staat namelijk "Geneva Convention Catagory [sic.] I".

Categorie II slaat namelijk op de rangen "Sergeanten en andere onderofficieren" (International Humanitarian Law Databases, Article 60 - Advances in pay, via [IHL Treaties - Geneva Convention \(III\) on Prisoners of War, 1949 - Article 60](#)

Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Op de voorkant staat dus, en zoals reeds werd opgemerkt, "soldaat" ("sarbaaz") geschreven, net zoals op het certificaat dat u voorlegt. Daarnaast is ook de datum verkeerd: op de voorkant van de badge staat dat de badge geldig is tot "23/08/1402", wat gelijk staat aan 14/11/2023. Op de achterkant van de badge staat er echter 14 november 2021 (documenten 4, 7). U geconfronteerd met deze discrepanties, kan u geen relevant antwoord geven: "Is de rang op de voorkant minder dan die op de achterkant? Ik weet niet, maar misschien stopt het op die datum, en misschien ging hij de nieuwe rang van sergeant krijgen wanneer de badge zou vervallen. Een vriend zei dat ik moest zeggen dat dit de vervaldatum is." (CGVS, p. 14). Er kan dus geen geloof worden gehecht dat uw vader bij het ANA diende.

Deze appreciatie wordt nog verder onderstreept door uw gebrek aan kennis over de inhoud van diens functie bij het ANA. U kan wel zeggen dat uw vader in het 201 Selab-korps was, maar u dan gevraagd in welk bataljon en welke compagnie hij was, geeft u aan hier niets over te weten: "Ik begrijp het niet," en "Dus ze hadden een basis daar in Lamatak. Dat is waar mijn vader en andere mannen waren gestationeerd. Toen ze veranderden naar het leger, bleven ze daar in Lamatak, ze veranderden nooit," (CGVS, p. 6-7). Er kan toch wel verwacht worden dat u daar van op de hoogte zou zijn. Dit is deel van de meest fundamentele informatie over een dienst bij de ANA. Dat u dus geen informatie hierover heeft, bevestigt dan ook de appreciatie dat het werk van uw vader niet geloofwaardig is."

De verzoeker betoogt dat hij werd ondervraagd over de functie van zijn vader en dat hij "niet kan gehouden worden" voor het gebrek aan communicatie hierover vanwege zijn vader, verzoeker benadrukt dat dit niet zo vreemd is als de bestreden beslissing laat uitschijnen, maar begrepen moet worden in de algemene cultuur en de specifieke onveiligheidssituatie met zeer moeilijke arbeidsomstandigheden. Volgens verzoeker verklaart dit ook waarom men zich inderdaad niet met zekerheid kan baseren op een aantal documenten die "geregeld opgesteld zijn in een bedenkelijke taal, maar hiervoor niettemin niet minder echt zijn."

De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal vast dat de verzoeker heel weinig weet over de vermeende tewerkstelling van verzoekers vader bij de Afghaanse lokale politie. Verzoeker tracht zijn gebrekkige kennis te vergoelijken door te wijzen op het gebrek aan communicatie hierover vanwege zijn vader ingegeven door de Afghaanse cultuur en de specifieke onveiligheidssituatie. Dit overtuigt niet nu verzoeker verklaarde in navolging van zijn vader ook voor de Afghaanse lokale politie te zijn beginnen werken. Wanneer verzoeker voorhoudt op professioneel vlak net zoals zijn vader voor de Afghaanse lokale politie te zijn beginnen werken, kan verwacht worden dat de verzoeker meer weet over het werk van zijn vader.

De Raad treedt volgende vaststellingen van de commissaris-generaal bij:

"Ten eerste, zijn tewerkstelling bij de ALP. U verklaart dat hij 7 jaar voor de ALP werkte, en dat hij zich ongeveer 9 maanden voor de machtsovername bij het ANA voegde, en dit tot de machtsovername. Er kan dus berekend worden dat uw vader zich rond 2013 voegde bij de ALP. Echter, u weet bijna niets te vertellen over diens tewerkstelling. U verklaart dat u niet weet van wanneer tot wanneer hij in dienst was, en u verschillende keren gevraagd over zijn functie en rol bij de ALP, komt u niet verder dan "Hij was gewoon een soldaat bij de ALP, hij was onder iemand anders' orders. Hij was met andere ALP'ers, ze zouden rijden van plaats tot plaats in de ranger pick-up.", en "Ze zouden de wacht houden in de checkpoint, wanneer het mijn vaders beurt was, zou hij het doen. Wanneer hij gedaan had, zou het aan iemand anders zijn, Mijn vader moest geen administratief werk doen, er was geen bureau. Ze hadden allemaal werk, en ze moesten de wacht houden." U dan gevraagd naar andere taken, komt u niet verder dan: "Als er een rapport zou zijn van buiten, dan zouden ze buiten de post patrouilleren. Soms waren ze op een plaats, en dan op een andere plaats, afhankelijk van de rapporten die ze kregen." (CGVS, p. 6).

Daarnaast heeft u geen kennis over diens training bij het ALP. U hierover gevraagd verklaart u: "Ja, hij kreeg training voordat hij bij de ALP ging, maar ik weet niet hoe lang het was, was het voor een dag of een aantal dagen? Ik weet het niet," (CGVS, p. 7). Er kan toch verwacht worden dat u hierover meer informatie zou hebben. U verklaart nog contact te hebben met uw moeder, de nacht voor het onderhoud nog. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aan uw moeder de nodige vragen zou stellen om u te informeren over de details van het werk van uw vader, zeker gezien dit de basis vormt van uw verzoek om internationale bescherming. Het enige dat u kan vertellen is dat uw vader in verschillende checkpoints in het district van Narang werkte ("C...] Mijn vader werkte in Narang. Hij werkte in verschillende checkpoints in Kunar. Ze lieten hem bij één werken voor een maand, en dan een andere voor een maand, etc." - opnieuw een vage verklaring, en dat hij een man genaamd H. B. (...) oppikte en wegbracht na een aanval van de Taliban al weet u niet wanneer dit gebeurde (CGVS, p. 3, 6, 9). Door uw vage en weinig gedetailleerde verklaringen heeft u het niet geloofwaardig gemaakt dat uw vader werkte voor de ALP gedurende 7 jaar. Immers, er kan toch verwacht worden dat u veel meer informatie hierover zou hebben, niet alleen omdat het een periode van 7 jaar betreft, maar ook omdat u zelf verklaart voor de ALP te hebben gewerkt. U zou dan toch ook een zeer goede kennis moeten hebben over de inhoud van het werk van uw vader in dezelfde overheidsdienst van het naburig district. Dat u dus zo weinig weet te vertellen, maakt dan ook dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over zijn werk als ALP-agent."

Verzoeker benadrukt dat het wel pertinent is dat hij wijst op de integratie van zijn vader als ALP bij het ANA wat inderdaad plausibel is, maar men kan zich inderdaad ook goed inbeelden dat dit qua logistiek en documenten niet helemaal feilloos is gelopen. Verzoeker benadrukt ook dat hij een originele badge heeft neergelegd.

Door middel van deze summier uitzetting slaagt verzoeker er niet in om de volgende bevindingen van de commissaris-generaal in een ander daglicht te plaatsen:

"Daarnaast moet worden opgemerkt dat de badge die u voorlegde om het beroep van uw vader te staven, frauduleus is. Op de voorkant van de badge staat geschreven dat uw vader soldaat ("sarbaaz") is. Echter, op de achterkant van de badge staat geschreven dat hij een onderofficier (NonCommissioned Officer - NCO) is, namelijk Sergeant ("SGT"). Dit is een grote tegenstrijdigheid, en kan niet het gevolg zijn van een onschuldige typerfout. Onder "SGT" staat namelijk "Geneva Convention Catagory [sic.] I".

Categorie II slaat namelijk op de rangen "Sergeanten en andere onderofficieren" (International Humanitarian Law Databases, Article 60 - Advances in pay, via [IHL Treaties - Geneva Convention \(III\) on Prisoners of War, 1949 - Article 60](#)

Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Op de voorkant staat dus, en zoals reeds werd opgemerkt, "soldaat" ("sarbaaz") geschreven, net zoals op het certificaat dat u voorlegt. Daarnaast is ook de datum verkeerd: op de voorkant van de badge staat dat de badge geldig is tot "23/08/1402", wat gelijk staat aan 14/11/2023. Op de achterkant van de badge staat er echter 14 november 2021 (documenten 4, 7). U geconfronteerd met deze discrepanties, kan u geen relevant antwoord geven: "Is de rang op de voorkant minder dan die op de achterkant? Ik weet niet, maar misschien stopt het op die datum, en misschien ging hij de nieuwe rang van sergeant krijgen wanneer de badge zou vervallen, Een vriend zei dat ik moest zeggen dat dit de vervaldatum is." (CGVS, p. 14). Er kan dus geen geloof worden gehecht dat uw vader bij het ANA diende."

Deze vaststellingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas van verzoeker en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze vaststellingen worden door de Raad bijgetreden. De verzoeker slaagt er niet in om deze vaststellingen te weerleggen door louter te poneren dat hij een originele badge heeft voorgelegd en door louter te poneren dat

er qua documenten iets moet zijn misgelopen toen zijn vader overging van de Afghaanse lokale politie naar het Afghaanse nationale leger.

De Raad stelt vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud van 14 november 2023 reeds werd geconfronteerd met het gegeven dat de protection officer twijfelt aan de authenticiteit van de badge, dat op de voorkant van de badge "sarbaz" staat hetgeen soldaat betekent en op de achterkant "SGT" staat, wat staat voor sergeant, en dat "SGT" ook geen typfout kan zijn want er staat "Geneva Convention II" wat slaat op sergeants en niet op soldaten. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat verzoeker hiervoor plausibele verklaringen had. Verzoeker geeft zelf toe dat hij niet weet wat erop de kaart geschreven staat en antwoordt "Is de rang op de voorkant minder dan die op de achterkant? Ik weet niet, maar misschien stopt het op die datum, en misschien ging hij de nieuwe rang van sergeant krijgen wanneer de badge zou vervallen. Een vriend zei dat ik moest zeggen dat dit de vervaldatum is." (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 13-14).

In dit verband merkt de Raad op dat uit de objectieve landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen met name de "COI Focus: Afghanistan; Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021 (update) blijkt dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude waardoor zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven. Veel valse en vervalste Afghaanse documenten zijn door de hoge graad aan corruptie in het land tegen betaling te verkrijgen; er zijn veel documenten in omloop die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten of derden worden verworven. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de voormalige overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de voormalige overheid. Aan dergelijke Afghaanse stukken kan bijgevolg maar een beperkte bewijswaarde worden gehecht. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, noch slaagt hij erin om de gemaakte appreciatie te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal vast dat geen geloof kan worden gehecht aan de tewerkstelling van verzoekers vader bij de Afghaanse lokale politie en bij het Afghaanse nationale leger.

Verzoeker viseert vervolgens volgende motieven uit de bestreden beslissing:

"Een tweede element is uw werk voor de ALP als 'vervoerder' van voedsel etc. van de basis naar de post. U verklaart dat u dit werk van ongeveer 2019 deed tot 1 jaar voor de machtsovername, nadat de basis werd opgeblazen.

Ten eerste is uw werk niet geloofwaardig omdat u dit linkt aan het beroep van uw vader, een gegeven dat in de eerste plaats al niet geloofwaardig werd bevonden: "Ik weet het niet waarom ze de persoon veranderden, maar de commandant van de checkpoint vroeg hem om iemand te zoeken die de job voor hun kon doen. Mijn vader zei dan omdat ik niet naar school ging, het beter was dan om zo te werken." (CGVS, p. 5). Gezien het beroep van uw vader niet geloofwaardig is (zie supra), kan er ook niet worden geloofd dat de commandant van de checkpoint uw vader specifiek vroeg om iemand te zoeken om dit werk te doen.

Daarnaast is het ook niet aannemelijk dat de ALP systematisch beroep zouden doen op een buitenstaander om voedsel naar een checkpost te brengen, terwijl ze in de checkpost met 25 à 30 ALP-leden waren, en in de ALP-basis met zoveel, dat u ze niet eens kon tellen: "Er waren ongeveer 25 à 30 jongens daar in de checkpoint." en "Er waren er zoveel, ik kon ze niet eens tellen, ze waren met zoveel." U gevraagd waarom net u (als buitenstaander) werd gekozen, en niet gewoon een aantal personen in de basis zelf, kan u dan ook geen relevant antwoord geven, u geeft maar vaag en hypothetisch aan dat het misschien was omdat ze schrik hadden: "Wel, ik weet niet waarom ze het deden, maar ik denk dat ze misschien schrik hadden, dat iemand die naar boven of naar beneden zou gaan, het zou een gevaar zijn, omdat het een droge stroom was op de weg, alles kon gebeuren op de weg." (CGVS, p. 7). Deze verklaringen overtuigen niet waarom u specifiek zou zijn gekozen door de ALP en doen verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid."

Gelet op hetgeen hierboven werd uiteengezet, wordt herhaald dat de Raad in navolging van de commissaris-generaal vaststelt dat geen geloof kan worden gehecht aan de tewerkstelling van verzoekers vader bij de Afghaanse lokale politie en bij het Afghaanse nationale leger.

Verzoeker betoogt dat hij geen zicht kan hebben in de redenen waarom hij deze taak mocht uitoefenen. Het is volgens de verzoeker niet helemaal onlogisch dat men uit praktische en veiligheidsoverwegingen het eigen personeel liever niet met de logistiek wilde belasten.

In navolging van de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat het werk van verzoeker niet geloofwaardig is nu het gelinkt wordt aan het werk van zijn vader, waarvan hierboven al werd vastgesteld dat zijn werk niet

geloofwaardig is. Het gegeven dat verzoeker niet kan duiden waarom hij deze taak mocht uitoefenen vormt naar het oordeel van de Raad geen determinerend motief.

Verzoeker benadrukt dat zijn verklaringen begrepen moeten worden in de algemene context in een periode waarin de overheid nog de macht had, het is volgens verzoeker duidelijk dat hij na de machtsovername niet langer in het land kon blijven omdat hij nergens meer veilig was voor de Taliban die toen overal de macht namen, hij houdt voor dat hij vroeg of laat gevat zou worden.

Verzoeker viseert volgende motieven uit de bestreden beslissing:

“Een derde element is de vervolging omwille van uw werk. U verklaart dat u en uw vader al werden bedreigd door de Taliban omwille van jullie werk. Op een dag werd u ook tegengehouden door twee Taliban-leden die wouden dat u iets in het eten mengde van de agenten in de ALP-post. U vertelde dit aan de commandant van de post, en vervolgens werd een valstrik voorbereid, werden die twee leden gearresteerd en naar de gevangenis gestuurd. Daarna namen de bedreigingen toe.

Ten eerste kan worden gesteld dat de vervolging naar u en uw vader toe niet geloofwaardig is, omdat jullie werk al niet geloofwaardig wordt geacht (zie supra).

Ten tweede zijn uw verklaringen met betrekking tot het incident met de drugs ook ongeloofwaardig. U verklaart dat de Taliban u een eerste keer aanspraken en u vertelden drugs te mengen in het voedsel van de checkpost. Vervolgens zouden ze u gewoon laten doorgaan naar de checkpost, terwijl ze plaats en datum afspreken met u: "Ze zeiden mij dat 'morgen ' ze mij daar op dezelfde plaats zouden zien, en dan de drugs zouden geven. Ze hadden het niet bij hen de eerste keer, want anders zouden ze het mij dan al hebben gegeven. [...]" (CGVS, p. 12). Dat u verklaart dat de Taliban zó naïef zouden zijn dat ze u eerst en vooral naar de post laten gaan (met het risico dat u ze zou verklikken bij de commandant), maar ook nog eens de plaats en de datum zouden geven voor een tweede ontmoeting, is helemaal niet geloofwaardig. Door zo'n actie zouden ze zich enkel blootstellen aan verklikking en bijgevolg arrestatie, waardoor hun hele opzet zou mislukken.

Ten derde is het niet geloofwaardig dat de Taliban u en uw vader in de periode tussen de start van uw werk en het incident met de drugs al begonnen te bedreigen, en nog méér na het incident met de drugs ("Ja, we kregen nog andere brieven na het incident, en de twee mensen die gearresteerd werden door mij, daardoor waren ze nog meer geïrriteerd, en dat is waarom ze ons nog méér brieven zonden."), maar dat er vervolgens gedurende meer dan een jaar geen gevolg is gegeven aan die bedreigingen (CGVS, p. 13).

U verklaart dat u ongeveer een jaar voor de machtsovername stopte met dit werk: "Ik moest een pauze nemen, omdat de Taliban de basis van Babur hadden opgeblazen. In de ochtend hoorde ik dat de basis opgeblazen was door de Taliban." en "Het was ongeveer 1 jaar voor de machtsovername. Het is nog steeds daar, het ligt daar nog steeds in ruïne." In die periode was u dan thuis en was u bezig met de schapen (CGVS, p. 8).

U verklaart daarnaast dat de Taliban op de hoogte waren van uw identiteit en woonplaats, aangezien de dreigbrieven namelijk niet alleen bij de moskee werden achtergelaten, maar ook aan uw deur: "Ze zouden het of aan de imam van de moskee geven, of ze lieten het aan de deur van de moskee, of ze lieten het aan onze deur. De moskee is maar 5 minuten van ons huis.", "Ze zouden ons brieven sturen, ze gaven het ervoor al aan de Mullah, of lieten het aan de deur van de moskee, of aan die van het huis. [...]". U gevraagd over de inhoud van de bedreigingen, verklaart u: "Toen mijn vader het zou vinden, zou hij het in het vuur leggen en verbranden. Ik kon niet begrijpen wat er precies stond in de brieven, maar het was duidelijk dat ze mijn vader bedreigden zijn werk te verlaten, en dat ze mij zeiden dat ik mijn werk ook moest verlaten." (CGVS, p. 10, 13).

Het is dus duidelijk dat de Taliban wisten wie u was, waar u woonde, wat uw werk was, en dat u betrokken zou zijn bij de arrestatie van de twee Taliban-leden. Dat u dan verklaart dat er niets meer verder is gebeurd na het incident met die twee leden ("Nee, niets meer gebeurde na het incident, enkel brieven. Ik moest vertrekken omdat Kunar helemaal viel, en het was nu hun overheid." ; CGVS, p. 13) is dan ook helemaal niet geloofwaardig. Er kan toch verwacht worden, wanneer de Taliban merken dat u én geen gehoor geeft aan hun dreigementen, én dat u ervoor heeft gezorgd dat twee van hun leden in de gevangenis zijn terechtgekomen, dat ze enige vorm van actie zouden ondernemen. U vertelt dan: Maar de overheid had de macht in ons district, ze waren machtig, en die mensen konden niet naar ons komen. Ze konden ons huis niet vernietigen of andere dingen doen.", maar u verklaart ook tegelijk dat er een incident met de Taliban gebeurde op 5 minuten van uw huis, en dat ze bij uw deur brieven konden plaatsen (CGVS, p. 9, 13). Deze verklaringen tonen dus aan dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de vervolging.

Dat u dus verklaart dat de Taliban u bedreigde omwille van uw tewerkstelling, deze van uw vader, en de arrestatie van twee van hun leden, maar dat ze dan minstens één jaar geen enkele actie hebben ondernomen behalve het sturen van vele dreigbrieven, is dan ook niet geloofwaardig."

De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat de vermeende vrees voor vervolging omwille van verzoekers tewerkstelling ongeloofwaardig wordt bevonden omdat de tewerkstelling *an sich* van verzoeker en die van zijn vader al niet geloofwaardig werden bevonden (zie hoger).

Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat de verklaringen van verzoeker over het drugsincident niet geloofwaardig zijn, met name dat: *"U verklaart dat de Taliban u een eerste keer aanspraken en u vertelden drugs te mengen in het voedsel van de checkpost. Vervolgens zouden ze u gewoon laten doorgaan naar de checkpost, terwijl ze plaats en datum afspreken met u: "Ze zeiden mij dat 'morgen ' ze mij daar op dezelfde plaats zouden zien, en dan de drugs zouden geven. Ze hadden het niet bij hen de eerste keer, want anders zouden ze het mij dan al hebben gegeven. [...]" (CGVS, p. 12). Dat u verklaart dat de Taliban zó naïef zouden zijn dat ze u eerst en vooral naar de post laten gaan (met het risico dat u ze zou verklikken bij de commandant), maar ook nog eens de plaats en de datum zouden geven voor een tweede ontmoeting, is helemaal niet geloofwaardig. Door zo'n actie zouden ze zich enkel blootstellen aan verklikking en bijgevolg arrestatie, waardoor hun hele opzet zou mislukken."*

Dit volstaat reeds om de vermeende vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker omwille van zijn werk als ongeloofwaardig te beschouwen.

Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat het *"niet geloofwaardig (is) dat de Taliban u en uw vader in de periode tussen de start van uw werk en het incident met de drugs al begonnen te bedreigen, en nog méér na het incident met de drugs ("Ja, we kregen nog andere brieven na het incident, en de twee mensen die gearresteerd werden door mij, daardoor waren ze nog meer geïrriteerd, en dat is waarom ze ons nog méér brieven zonden.")*, maar dat er vervolgens gedurende meer dan een jaar geen gevolg is gegeven aan die bedreigingen (CGVS, p. 13).

U verklaart dat u ongeveer een jaar voor de machtsovername stopte met dit werk: "Ik moest een pauze nemen, omdat de Taliban de basis van Babur hadden opgeblazen. In de ochtend hoorde ik dat de basis opgeblazen was door de Taliban." en "Het was ongeveer 1 jaar voor de machtsovername. Het is nog steeds daar, het ligt daar nog steeds in ruïne." In die periode was u dan thuis en was u bezig met de schapen (CGVS, p. 8).

U verklaart daarnaast dat de Taliban op de hoogte waren van uw identiteit en woonplaats, aangezien de dreigbrieven namelijk niet alleen bij de moskee werden achtergelaten, maar ook aan uw deur: "Ze zouden het of aan de imam van de moskee geven, of ze lieten het aan de deur van de moskee, of ze lieten het aan onze deur. De moskee is maar 5 minuten van ons huis.", "Ze zouden ons brieven sturen, ze gaven het ervoor al aan de Mullah, of lieten het aan de deur van de moskee, of aan die van het huis. [...]" U gevraagd over de inhoud van de bedreigingen, verklaart u: "Toen mijn vader het zou vinden, zou hij het in het vuur leggen en verbranden. Ik kon niet begrijpen wat er precies stond in de brieven, maar het was duidelijk dat ze mijn vader bedreigden zijn werk te verlaten, en dat ze mij zeiden dat ik mijn werk ook moest verlaten." (CGVS, p. 10, 13).

Het is dus duidelijk dat de Taliban wisten wie u was, waar u woonde, wat uw werk was, en dat u betrokken zou zijn bij de arrestatie van de twee Taliban-leden. Dat u dan verklaart dat er niets meer verder is gebeurd na het incident met die twee leden ("Nee, niets meer gebeurde na het incident, enkel brieven. Ik moest vertrekken omdat Kunar helemaal viel, en het was nu hun overheid." ; CGVS, p. 13) is dan ook helemaal niet geloofwaardig. Er kan toch verwacht worden, wanneer de Taliban merken dat u én geen gehoor geeft aan hun dreigementen, én dat u ervoor heeft gezorgd dat twee van hun leden in de gevangenis zijn terechtgekomen, dat ze enige vorm van actie zouden ondernemen. U vertelt dan: Maar de overheid had de macht in ons district, ze waren machtig, en die mensen konden niet naar ons komen. Ze konden ons huls niet vernietigen of andere dingen doen.", maar u verklaart ook tegelijk dat er een incident met de Taliban gebeurde op 5 minuten van uw huis, en dat ze bij uw deur brieven konden plaatsen (CGVS, p. 9, 13). Deze verklaringen tonen dus aan dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de vervolging.

Dat u dus verklaart dat de Taliban u bedreigde omwille van uw tewerkstelling, deze van uw vader, en de arrestatie van twee van hun leden, maar dat ze dan minstens één jaar geen enkele actie hebben ondernomen behalve het sturen van vele dreigbrieven, is dan ook niet geloofwaardig."

Vervolgens viseert verzoeker de motieven uit de bestreden beslissing die betrekking hebben op zijn oom. De verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing de problemen van zijn oom niet betwist maar tegelijkertijd stelt dat dit voor verzoeker geen reden is omdat hij in het verleden geen problemen kende omwille van dit profiel. Verzoeker betoogt dat dit onvoldoende is en hij benadrukt dat de overheid in het verleden de macht had in zijn regio en thans de taliban de macht heeft gegrepen. Verzoeker betoogt dat de toestand niet kan beoordeeld worden op basis van de situatie zoals die bestond voor de val, hetgeen de commissaris-generaal wel heeft gedaan.

De Raad treedt de verzoeker bij dat er een globale en prospectieve beoordeling dient te worden gemaakt van de nood aan internationale bescherming van de verzoeker op basis van het geheel van de individuele omstandigheden in het licht van de actuele landeninformatie. Deze beoordeling kan zich niet beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar vereist tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade.

Vooreerst treedt de Raad de volgende vaststellingen van de commissaris-generaal bij:

“Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_n_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw oom gevlucht is (CGVS, p. 12).”

En

“Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie.”

daar deze steun vinden in de landeninformatie. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse autoriteiten of ermee samenwerkten (zie o.a. EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, p. 56-65; EUAA Afghanistan Country Focus van januari 2022, p. 45-48 en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, p. 54-55; EUAA Country Guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 30-33). Familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen, kunnen evenwel ook vervolging riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid. Voor familieleden ‘kan’ een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen (*“Family members may also have a well-founded fear of persecution (...)”*), doch enkel indien zij concreet aannemelijk maken dat zij een risico lopen op slachtofferschap van bepaalde daden van vervolging (EUAA Country Guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 30). Het gegeven dat er bepaalde incidenten werden geregistreerd waarbij familieleden van medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid gevisieerd werden, betekent niet dat de loutere hoedanigheid van familielid zou volstaan om een beschermingsstatus te kunnen claimen.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat verzoeker tijdens het interview geen problemen heeft aangehaald naar aanleiding van het profiel van zijn oom en hij niet aantoonde dat hij in het geval van terugkeer hierdoor vervolgd zou worden.

Noch in het verzoekschrift noch in de aanvullende nota brengt verzoeker bijkomende informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat zijn familie in de tijd tussen de bestreden beslissing en de terechtzitting van 4 november 2025 door de taliban werd bedreigd omwille van de functie van zijn oom. Nochtans haalt verzoeker zelf aan dat het volgens hem volkomen normaal is dat *“op basis van ervaringen uit het verleden dat er na een machtsovername represailles zijn, vaak ook onterecht en dat dit ook vaak zijn uitwerking kent nav de “gezindheid” van een hele familie”*.

Verzoeker vraagt om de door hem voorgelegde stukken nogmaals te onderzoeken en er rekening mee te houden en deze niet af te wijzen op grond van algemene formules.

Ter staving van zijn asielaanvraag en zijn verzoek om internationale bescherming legde de verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS de volgende documenten neer:

“- Taskara verzoeker;

- Taskara vader verzoeker;
- Vaccinatiekaart verzoeker;
- Kaart ANA vader verzoeker;
- Kaart ALP vader verzoeker;
- Foto's werk vader;
- Appreciatiecertificaat ANA vader verzoeker;
- Appreciatiecertificaat ALP vader verzoeker;
- Documenten en foto's oom;
- Documenten Rode Kruis."

Het behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad om zich uit te spreken over de bewijswaarde van deze voorgelegde stukken, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c)). Er wordt bovendien aan herinnerd dat de verweerder, en bijgevolg ook de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken dient de verweerder, noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

De commissaris-generaal heeft omtrent de hem voorliggende stukken als volgt geoordeeld:

"Daarnaast moet worden opgemerkt dat de badge die u voorlegde om het beroep van uw vader te staven, frauduleus is. Op de voorkant van de badge staat geschreven dat uw vader soldaat ("sarbaaz") is. Echter, op de achterkant van de badge staat geschreven dat hij een onderofficier (NonCommissioned Officer - NCO) is, namelijk Sergeant ("SGT"). Dit is een grote tegenstrijdigheid, en kan niet het gevolg zijn van een onschuldige typfout. Onder "SGT" staat namelijk "Geneva Convention Catagory [sic.] I".

Categorie II slaat namelijk op de rangen "Sergeanten en andere onderofficieren" (International Humanitarian Law Databases, Article 60 - Advances in pay, via [IHL Treaties - Geneva Convention \(III\) on Prisoners of War, 1949 - Article 60](#)

Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Op de voorkant staat dus, en zoals reeds werd opgemerkt, "soldaat" ("sarbaaz") geschreven, net zoals op het certificaat dat u voorlegt. Daarnaast is ook de datum verkeerd: op de voorkant van de badge staat dat de badge geldig is tot "23/08/1402", wat gelijk staat aan 14/11/2023. Op de achterkant van de badge staat er echter 14 november 2021 (documenten 4, 7). U geconfronteerd met deze discrepanties, kan u geen relevant antwoord geven: "Is de rang op de voorkant minder dan die op de achterkant? Ik weet niet, maar misschien stopt het op die datum, en misschien ging hij de nieuwe rang van sergeant krijgen wanneer de badge zou vervallen, Een vriend zei dat ik moest zeggen dat dit de vervaldatum is." (CGVS, p. 14). Er kan dus geen geloof worden gehecht dat uw vader bij het ANA diende."

En

"Volledigheidshalve merkt het CGVS het volgende op met betrekking tot de door u neergelegde documenten (zie map documenten - documenten 1-10).

Uw taskara, die van uw vader, uw vaccinatiekaart, en de documenten in hoofde van uw oom, het attest van het Rode Kruis (documenten 1-3, 9, 10) zijn documenten die betrekking hebben op jullie identiteit en het gegeven dat u hier een inburgeringscursus heeft gevolgd, elementen die hier niet ter discussie hoeven te staan. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten, Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. De foto's van uw vader (document 6) die u neerlegt, geven slechts een bepaald beeld weer, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin de foto's werden genomen en vormen geen bewijs van uw ingeroepen problemen. Aansluitend hierop dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (al dan niet origineel), kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van de badges en de certificaten (documenten 4-8) bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). De door u neergelegde stukken vermogen dan ook geen ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie."

De voorgelegde kopie van de taskara van de verzoeker kan hooguit verzoekers identiteit staven, doch hieruit blijkt op zich nog niet dat de verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden vervolgd door de taliban. Ook uit de voorgelegde kopie van de taskara van verzoekers vader en de kopie van de vaccinatiekaart van verzoeker blijkt op zich nog niet dat de verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden vervolgd door de taliban.

Uit het voorgelegde attest van het Rode Kruis van 17 februari 2023 blijkt dat verzoeker een inburgeringscursus heeft gevolgd, dit attest geeft een beeld van verzoekers bezigheden in België. Dit kan een ondersteunende waarde hebben bij het beoordelen van de eventuele verwestering van de verzoeker en zal dus bij dit onderdeel worden onderzocht.

Verzoeker legt documenten en foto's voor met betrekking tot zijn oom. De Raad verwijst naar de uiteenzetting hierboven over de oom van verzoeker, de voorgelegde documenten en foto's kunnen deze beoordeling niet ombuigen. Het profiel van verzoekers oom wordt door de commissaris-generaal en in navolging daarvan door de Raad niet in vraag gesteld, uit de landeninformatie blijkt evenwel dat dit an sich niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de verzoeker aannemelijk te maken.

Voor wat betreft de badge die verzoeker voorlegde in verband met de tewerkstelling van zijn vader kan worden verwezen naar wat hierboven werd uiteengezet en waaruit blijkt dat deze badge frauduleus is.

In navolging van de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat de voorgelegde foto's van verzoekers vader niets zeggen over de omstandigheden waarin deze werden genomen en geen bewijs vormen van de ingeroepen problemen.

Gelet op het gegeven dat de voorgelegde badge van verzoekers vader frauduleus is, is de bewijswaarde van de voorgelegde certificaten met betrekking tot de tewerkstelling van verzoekers vader relatief. Dit geldt des te meer nu uit de objectieve landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen met name de "*COI Focus: Afghanistan; Corruptie en documentenfraude*" van 14 januari 2021 (update) blijkt dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude waardoor zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven. Veel valse en vervalste Afghaanse documenten zijn door de hoge graad aan corruptie in het land tegen betaling te verkrijgen; er zijn veel documenten in omloop die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten of derden worden verworven. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de voormalige overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de voormalige overheid. Aan dergelijke Afghaanse stukken kan bijgevolg maar een beperkte bewijswaarde worden gehecht. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, noch slaagt hij erin om de gemaakte appreciatie te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker wijst op zijn situatie als 'verwesterde' Afghaan na de machtsovername door de taliban. Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt, blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. *COI Focus Afghanistan*, december 2023, blz. 99; *EUAA Afghanistan Country Focus*, november 2024, blz. 44-46; *SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025, blz. 17 ev.).

Er blijkt ook niet dat de taliban, bij een controle aan de grens of een checkpoint, eenvoudig zouden kunnen vaststellen dat de verzoeker, die aangaf het grootste deel van zijn leven in Afghanistan te hebben gewoond, ooit in België heeft verbleven. De Raad merkt ook op dat de verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij een soennitische moslim is, dat hij verschillende familieleden (zijn moeder, zijn zus, meerdere broers en maternale oom nog in Afghanistan verblijven) in zijn land van herkomst heeft, dat hij Pashtou spreekt, en dat hij - volgens de leeftijd bepaald door de leeftijdstest - op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – Afghanistan verliet en dus niet zomaar kan worden aangenomen dat wanneer hij zich opnieuw in dat land zou vestigen hij zal opvallen of er automatisch als een 'afvallige' of ongelovige zal worden beschouwd. Hierbij dient aangestipt te worden dat er geen gedwongen verwijderingen naar Afghanistan plaatsvinden.

Er blijkt ook geenszins dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt of dat hij in Afghanistan zal worden gepercipieerd als verwesterd. Uit de aan de Raad voorgelegde verslagen blijkt dat vele personen, na de machtsovername door de taliban, naar Afghanistan terugkeren (cf. *EUAA Afghanistan Country Focus*, november 2024, blz. 44; *SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025, blz. 4.) en kan niet worden afgeleid dat Afghaanse onderdanen, met een profiel zoals dat van de verzoeker, er problemen ondervinden.

De verzoeker maakt met zijn toelichtingen geenszins aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd. Door louter te verwijzen naar zijn verblijf en tewerkstelling in België toont de verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Er kan zelfs niet worden vastgesteld dat de taliban of de lokale gemeenschap op de hoogte zouden zijn van wat hij in België heeft gedaan. Hij toont met zijn verwijzing naar zijn verblijf en tewerkstelling in België evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd. In dit verband merkt de Raad ook nog op dat verzoeker nalaat om zijn tewerkstelling te onderbouwen met enig stuk.

In zijn verzoekschrift poneert verzoeker dat hij in geval van een terugkeer naar Afghanistan opgemerkt zal worden en negatief gepercipieerd zal worden en hij naar aanleiding van een lange reisweg en een verblijf in België een persoonlijke ontwikkeling heeft doorgemaakt.

Verzoeker laat na om op concrete wijze in te vullen welke ervaringen hij onderweg heeft meegemaakt en welke persoonlijke ontwikkeling hij heeft doorgemaakt. Verzoeker verwijst naar de opleidingen die hij heeft gevolgd en naar zijn tewerkstelling in een restaurant. Verzoeker laat evenwel na te concretiseren welke opleidingen - naast de inburgeringscursus waarvoor hij een attest van het Rode Kruis van 17 februari 2023 voorlegt - hij precies heeft gevolgd en brengt ook geen enkel stuk bij om zijn tewerkstelling te staven.

De verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken.

Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of haar lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen. De verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

Hierbij wordt nog aangestipt dat hij niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder, zijn zus, meerdere broers en maternale oom nog in Afghanistan verblijven.

In zoverre de verzoeker wijst op de zeer repressieve implementatie van de sharia door de taliban alsook op het straffen toebrengen door de taliban bij het niet naleven van de islamitische normen en waarden zoals door hen strikt geïnterpreteerd, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat de verzoeker niet concreet aantoont dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen. Door in zijn verzoekschrift louter te verwijzen naar algemene informatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, werpt hij hier geen ander licht op.

Gelet op de individuele omstandigheden van de verzoeker kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou

lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Dit artikel vormt de omzetting van de artikelen 2 (f) en 15 van de Richtlijn 2011/95/EU (voorheen oude artikelen 2(e) en 15 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming).

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet-hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU). Het begrip ‘ernstige schade’ in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, Elgafaji, pt. 28, 32). Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM. Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b, van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die Richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde Richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M’Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C542/13, M’Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”)

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen. Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn.

De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren. Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe. Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Dat de humanitaire en socio-economische omstandigheden in Afghanistan precair zijn en verslechterd zijn na de machtsovername wordt niet betwist. De in het verzoekschrift aangehaalde elementen werpen geen ander licht op de voormelde beoordeling en hiermee toont verzoeker niet alsnog aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Hierbij merkt de Raad nog op dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofdzaak zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

6.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en Islamic State Khorasan Province (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het National Resistance Front (hierna: het NRF) en de Afghanistan Freedom Front (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van hit and run-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de de facto autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de de facto autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 - in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers - , de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiitische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen de facto strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: *"In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces."*)

UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kunar. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich in casu niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

Verzoeker weerlegt niet dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en dat er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.4. De Raad besluit dat verzoeker niet aantoont dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

6.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat hij evenmin in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

Het aangevoerde middel is in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU